

Bosna i Hercegovina  
Federacija Bosne i Hercegovine  
**TUZLANSKI KANTON**

**KANTONALNI SUD U TUZLI**

Broj: 03 0 K 0 009790 14 K 2  
Tuzla, 04.04.2014. godine

**Presuda je ukinuta** rješenjem Vrhovnog suda FBiH  
broj 03 0 K 009790 14 Kž 2 od 31.07.2014. godine,  
te je presudom Vrhovnog suda FBiH  
broj 03 0 K 009790 14 Kžk od 16.10.2014. godine,  
optuženi T.H. zv. „R.“ oslobođen od optužbe

**U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE**

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija Paše Softić kao predsjednika vijeća, Fetije Pašić i Aide Škripić, kao članova vijeća, sa zapisničarem Suadom Zulić, u krivičnom predmetu protiv optuženog T.H. zv. „R.“, zbog krivičnog djela djela - Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika- iz člana 175. stav 1. tačka a) u vezi sa članom 180. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, po optužnici Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj: T03 0 KTRZ 0023989 12 od 21.9.2012. godine, koja je potvrđena dana 20.06.2012. godine, nakon održanog glavnog, usmenog i javnog pretresa, održanog dana 02.04.2014. godine, a u prisustvu tužioca Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog Kantona, Bakić Emira, optuženog T.H. zv. „R.“, njegovog branioca Šabana Mujčinovića, dana 04.04.2014. godine, donio je i javno objavio,

**P R E S U D U**

**T.H.** zv. „R.“, sin N. i majke G.Dž., rođen ... godine u T., nastanjen u T., ..., ulica ..., po zanimanju staklar i sportski trener, oženjen, otac dvoje djece, pismen, ..., državljanin ..., JMB ..., neosuđivan, na slobodi.

Na osnovu člana 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

**OSLOBADA SE OPTUŽBE**

**Da je:**

Dana 21. aprila 1993. godine, na lokalitetu Ban brdo na planini Majevidi, općina Kalesija, kršeći pravila međunarodnog prava prema ratnim zarobljenicima iz člana 3. stav 1. tačka a) i c), člana 13. stav 1 i 3, člana 14. stav 1 i 2 Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 12. augusta 1949. godine, za vrijeme rata i oružanog sukoba u Bosni i Hercegovini, kao pripadnik 3. bataljona Treće tuzlanske brigade Armije Republike Bosne i Hercegovine, nakon što su pripadnici Armije Republike Bosne i Hercegovine zauzeli položaje Vojske Republike Srpske u blizini zgrade komande i zarobili više pripadnika 2. Majevičke brigade vojske Republike Srpske i to: J.J., Đ.V., Đ.M.1, S.N., O.M., R.B., T.R., S.D i V.S. kojima su tom prilikom naredili da izađu ispod stepeništa komande gdje su se sakrili i da se postroje jedan pored drugog:

- vidjevši navedenu grupu zarobljenika, prišao zarobljeniku S.D. koji je prethodno bio ranjen u borbenim dejstvima, pa iako svjestan da istog može lišiti života što je i htio, pucajući rafalom iz vatrenog oružja u njegov grudni koš iz neposredne blizine, na licu mjesta lišio života istog,

- lišavajući života S.D., prema ratnim zarobljenicima nečovječno postupao, obzirom da su isti bili postrojani zajedno sa S.D., i prisutni na licu mjesta kada je lišen života, pa iako svjestan da tom prilikom zarobljenicima nanosi veliki strah, neizvjesnost za vlastiti život, snažnu duševnu bol i patnju, što je i htio pred istim, lišio života S.D..

čime bi učinio krivično djelo -Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika- iz člana 175. stav 1. tačka a) u vezi sa članom 180. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine.

Na osnovu člana 203. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

## **O b r a z l o ž e n j e**

Optužnicom Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog Kantona broj T03 0 KTRZ 0023989 12 od 21.9.2012. godine, koja je potvrđena dana 20.06.2012. godine, koja je potvrđena od strane sudije za prethodno saslušanje Kantonalnog suda u Tuzli dana 28.09.2012. godine, optužen je T.H. zv. "R." zbog krivičnog djela – Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika- iz člana 175. stav 1. tačka a) u vezi sa članom 180. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine.

Rješenjem Suda Bosne i Hercegovine broj SI 1 K 008618 12 Kv od 16.01.2012. godine, prihvaćen je prijedlog Tužilaštva Bosne i Hercegovine broj KTRZ 16/09 od 09.01.2012. godine i za vođenje postupka protiv tada osumnjičenih (sada optuženog) O.E. zv. "T.1", T.H. zv. "R." i S.O., izvršeno prenošenje nadležnosti, a na osnovu člana 27. a) Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, na mjesno nadležni Kantonalni sud u Tuzli.

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009790 12 K od 23.05.2013. godine, optuženi T.H. zv. "R." je na osnovu člana 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, oslobođen od optužbe da je učinio krivično djelo –ratni zločin protiv ratnih zarobljenika –iz člana 175. stav 1. tačka a) u vezi sa članom 180. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, i istom presudom, na osnovu člana 203. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, odlučeno je da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine je navedenu presudu uvažavanjem žalbe, kantonalne tužiteljice, ukinuo rješenjem broj 03 0 K 009790 13 Kž od 03.10.2013. godine.

U ponovljenom postupku sud je na glavnom pretresu, postupajući po uputama drugostepenog suda, ponovo saslušao svjedoke optužbe R.B. S.N., T.R. i Z.M.1 svjedoka odbrane, te uvrstio u dokaze optužbe foto dokumentaciju MUP -a TK broj 08-05/3-8-04.6-1-Pov-121/12 od 24.08.2012. godine, zapisnik o prepoznavanju osoba MUP- aTK broj 08-02/5--/12 od 23.08.2012. godine, svjedok M.M.1, zapisnik o prepoznavanju osoba MUP-a TK broj 08-02/5--/12 od 31.07.2012. godine. svjedok Đ.V., zapisnik o prepoznavanju osoba MUP-a TK broj 08-02-/5-2/12 od 23.08.2012. godine, svjedok T.R., zapisnik o prepoznavanju svjedoka MUP-a TK broj 08-02-/5-2/12 od 23.08.2012. godine svjedok R.B., foto dokumentacija Ministarstva unutrašnjih poslova – Centar javne bezbjednosti Bijeljina- Sektor kriminalističke policije odjeljenje kriminalističke policije broj 02/09 od

11.02.2009.godine, zapisnik o prepoznavanju lica sa fotografije broj 10-02/1 od 10.02.2009.godine, MUP-a Republike Srpske –Centar javne bezbjednosti Bijeljina svjedoka R.B..

Budući da je glavni pretres započeo iznova pred istim vijećem, a na osnovu člana 331 a stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, sud je uz saglasnost tužiteljice i branioca i optuženog odlučio da se ostali svjedoci ne saslušavaju ponovo, već da se koriste iskazi svjedoka dati na ranijim glavnim pretresima kao i pisani dokazi Kantonalnog tužioca koji su uvršteni na ranijim glavnim pretresima, pa su u dokaze optužbe uvršteni i korišteni: iskaz saslušanog svjedoka oštećenog S.S.1, direktno i unakrsno ispitan od strane tužioca i odbrane, zapisnik o saslušanju svjedoka S.S.2 od 29.03.2012. godine, dat pred Kantonalnim tužilaštvom TK u Tuzli broj T 03 0 KTRZ 00189776/12., zapisnik o saslušanju svjedoka R.B., zapisnik o saslušanju svjedoka R.B. pred Kantonalnim tužilaštvom TK u Tuzli od 23.08.2012. godine, zapisnik o prepoznavanju svjedoka od 28.03.2012.godine, zapisnik o prepoznavanju svjedoka od 23.08.2012. godine, Zapisnik o prikupljanju izjava svjedoka u Centru bezbjednosti od 05.12.2008. godine, broj 10-02/1-54/08, zapisnik o prepoznavanju osoba-predmeta MUP-a TK broj 08-02/5-2/12 od 23.08.2012. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog Kantona R.B. od 23.08.2012. godine po brojem T 03 OKTRZ 0019776/12, fotodokumentacija od Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srpske, Centar bezbjednosti Bijeljina broj 02/9 od 11.02.2009. godine sa fotodokumentacijom i zapisnik o saslušanju, iskaz svjedoka J.J. saslušan unakrsno i direktno od strane tužilaštva i odbrane na glavnom pretresu od 11.01.2013.godine, zapisnik o saslušanju svjedoka J.J. od strane Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog Kantona od 31.07.2012. godine, broj T 03 OKTRZ 001977/12, Zapisnik o prikupljanju izjava Republika Srpska Ministarstvo unutrašnjih poslova i javne bezbjednosti Bijeljine, broj 12-02/4-159/07 od 20.03. 2007 godine, za svjedoka J.J., iskaz saslušanog svjedoka S.N., zapisnik o saslušanju svjedoka S.N. pred Kantonalnim tužilaštvom u Tuzli od 06.08.2012. godine pod brojem T 03 Oktrz 0019776/12, zapisnik o prikupljanju izjava lica u svojstvu svjedoka Republike Srpske Ministarstvo unutrašnjih poslova, Centar javne bezbjednosti Bijeljina od 02.02.2009. godine, pod brojem 10-02/1-16-09 za svjedoka S.N.. izjava o prepoznavanju osoba MUP TK 06.08.2012. godine po brojem 08-02/5-2/12, zapisnik o prepoznavanju sa fotografije, prepoznavanju i ostalih svjedoka koji je vršio svjedok S.N.. iskaz svjedoka Đ.V. direktno i unakrsno ispitan na glavnom pretresu od 11.01.2013.godine, zapisnik o ispitivanju svjedoka Đ.V. kod Kantonalnog tužilaštva u Tuzli pod brojem T 03 OKTRZ T0019776/12 od 31.07.2012. godine, zapisnik o prikupljanju izjava od lica Republike Srpske, Ministarstvo unutrašnjih poslova centar bezbjednosti od 21.02.2007. godine pod brojem 12-02-4-106-07 za svjedoka Đ.V., iskaz svjedoka M.M.1, direktno i unakrsno ispitan na glavnom pretresu od 11.01.2013.godine, te zapisnik o saslušanju svjedoka M.M.1 pred Kantonalnim tužilaštvom u Tuzli od 23.08.2012. godine pod brojem T03 OKTRZ 0019776/12, zapisnik o prikupljanju izjava lica u svojstvu svjedoka Republike Srpske Ministarstvo unutrašnjih poslova, centar javne bezbjednosti Bijeljina od 28.01.2009. godine broj 10-02/1-14/9 za lice M.M.1. iskaz svjedoka T.R. od 11.02.2013. godine data na glavnom pretresu direktno i unakrsno ispitan od strane tužilaštva i odbrane, zapisnik o prikupljanju izjava Ministarstvo unutrašnjih poslova, centar javne bezbjednosti od 12.12.2008. godine pod brojem 10-02/1-58/08 za svjedoka T.R.. zapisnik o saslušanju svjedoka T.R. pred Kantonalnim tužilaštvom u Tuzli T03 0 KTRZ 0019776/12, od 23.08.2012. godine, iskaz svjedoka J.M., direktno i unakrsno ispitan na glavnom pretresu od 11.01.2013.godine, zapisnik o prikupljanju izjave za J.M., centra javne bezbjednosti Bijeljina od 16.01.2009. godine pod brojem 10-02/1-1/9. zapisnik o saslušanju svjedoka pred Kantonalnim tužilaštvom u Tuzli J.M. od 31.07.2012. godine pod brojem T03 0 KTRZ 0019776/12, Ministarstvo unutrašnjih poslova Bijeljine, iskaz svjedoka Dž.M. direktno

i unakrsno ispitan na glavnom pretresu od 11.02.2013.godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka D.Ž.M. pred Kantonalnim tužilaštvom Tuzlanskog kantona od 10.09.2012. godine pod brojem T03 0 KTRZ 0019776/12, od 10.09.2012. godine, iskaz svjedoka H.R., direktno i unakrsno ispitan na glavnom pretresu 11.02.2013.godine, zapisnik o saslušanju svjedoka H.R. pred Kantonalnim tužilaštvom u Tuzli od 16.07.2012. godine pod brojem T03 0Ktrz 0019776/12, iskaz svjedoka Đ.M.2, direktno i unakrsno ispitan na glavnom pretresu od 29.03.2013. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka dat pred Kantonalnim tužilaštvom u Tuzli pod brojem T03 0 KTRZ 0019776/12 od 13.09.2012. godine, iskaz svjedok M.Š. direktno i unakrsno ispitanog na glavnom pretresu, te zapisnik o saslušanju svjedoka M.Š. kod Kantonalnog tužilaštva u Tuzli T03 0 KTRZ 0019776/12, od 26.07.2012. godine, svjedok A.Dž. zv. "B.", direktno i unakrsno ispitan na glavnom pretresu Zapisnik o saslušanju svjedoka A.Dž. zv. "B." u Kantonalnom tužilaštvu Tuzla T03 0 KTRZ 0019776/12 od 30.08.2012. godine, iskaz svjedoka G.M.1, direktno i unakrsno ispitan na glavnm pretresu od 16.05.2013. godine, a tuželjica je ostala kod odustanka od saslušanja svjedoka Đ.M.1 i V.Z., uvršteni su dokazi odbrane, iskaz svjedoka G.F. ispitan direktno i unakrsno na glavnom pretresu od 22.04.2013. godine, iskaz svjedoka P.E., direktno i unakrsno ispitan na glavnom pretresu od 22.04.2013.godine, iskaz svjedoka Z.M.2, direktno i unakrsno ispitan na glavnom pretresu od 22.04.2014.godine, iskaz svjedoka Đ.S., direktno i unakrsno ispitan na glavnom pretresu od 22.04.2014.godine iskaz svjedoka Z.M.1 direktno i unakso ispitan na glavnom pretresu od 22.04.2014.godine.

Sud je izvedene dokaze cijenio u smislu člana 296. stav 2 Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, zaključio da izvan razumne sumnje nije dokazano da je optuženi učinio krivično djelo zbog kojeg je optužen.

U ponovnom postupku tužiteljica je ostala kod uvodne riječi, da će optužba u toku dokaznog postupka dokazati da je optuženi učinio krivično djelo koje mu je potvrđenom optužnicom i izmijenjenog činjeničnog dispozitiva optužnice sa glavnog pretresa od 20.05.2013.godine.

U ponovnom postupku odbrana je osporila činjenične navode u optužnici kao i pravnu kvalifikaciju, da nisu tačni činjenični navodi u optužnici, i da se zbog nedostatka dokaza optuženi T.H. zv. "R." se oslobodi optužbe. Optuženi se pridružio navodima svog branioca.

Naime, Predsjedništvo Republike Bosne i Hercegovine, dana 20.juna 1992. godine, donijelo je Odluku o proglašenju ratnog stanja (Službeni list Bosne i Hercegovine broj 7 /92) nije sporno da je na dan 21.4.1993. godine na lokalitetu Banj brdo planine, Majeвица došlo do akcije Armije RBiH i da je tom prilikom zarobljeno 10 pripadnika II Majeвиčke brigade vojske RS i to J.J., Đ.V., Đ.M.1, S.N., O.M. , R.B., T.R., i V.S. i da je smrtno stradao pripadnik II Majeвиčke brigade S.D., što prizilazi iz izvoda matične knjige umrlih, opština Lopare koja se vodi u Priboju pod rednim brojem ... za godinu 2009. izvršen je upis smrti S.D. na dan 21.04.1993.godine, sa mjestom smrti Banj Brdo pod brojem ... u Priboju, dana 19.01.2009.godine. Nije sporno da je akcija izvedena u jutarnjim satima u 6 sati ujutro i da je trajala do 6,30 sati.

Zarobljeni pripadnici II Majeвиčke brigade vojske Republike Srpske, sa kojim je zajedno zarobljen i S.D., koji je nakon zarobljavanja od strane pripadnika Armije BiH bio lišen života, a koji su bili prisutni na mjestu kada je S.D. lišen života, u svojim iskazima na glavnom pretresu, su naveli da su tom prilikom trpili veliki strah za vlastiti život, neizvjesnost za svoj život, a samim tim snažnu duševnu patnju i bol, zbog činjenice da je lišenje života saborca

kojeg poznaju i već predhodno ranjenog izvršeno nakon zarobljavanja i predaje pripadnicima Armije BiH.

Optuženi T.H. zv. "R." bio pripadnik Oružanih snaga Republike Bosne i Hercegovine VJ -5462 u periodu od 04.04.1992.godine do 22.04.1996.godine i odlukom Predsjedništva R BiH BROJ 02-111 -272 od 28.02.1995.godine proizveden u čin poručnika što proizilazi iz podataka Sektora za evidenciju iz oblasti vojne obaveze, Federalnog ministarstva za pitanja boraca /branitelja i invalida odbranbeno-oslobodilačkog /domovinskog rata broj 07-03-946-1/09 od 29.06..2009.godine, i to III Tuzlanske brigade. Optuženi T.H. zv. "R." bio je ... i pratilac M.M.2 i kao pratilac je dužio naoružanje i to "hecler", nije imao zaduženo automatsko naoružanje – pušku.

Iz iskaza saslušanog svjedoka S.S.2 oca nastradalog S.D. proizilazi da mu poznato da je njegov sin bio pripadnik Vojske Republike Srpske, da mu je bilo poznato da je došlo do akcije na Banj brdu, zatim da je imao saznanja da je nakon te akcije, njegov sin poginuo, da se to desilo u toku napada diverzantske grupe koja je opkolila komandno mjesto II Majevičke brigade i da je njegov sin bio tu kao pripadnik II Majevičke brigade i da je dovezao hranu, a zatim da je prva saznanja da je njegov sin ubijen doznao od S.N., a da je do tada imao saznanja da mu je sin poginuo u toku akcije Armije RBiH. S.N. mu nije rekao način kako je njegov sin ubijen. Mrtvo tijelo svog sina je zajedno sa ostalim roditeljima nastradalih pripadnika Vojske Republike Srpske preuzeo i sahranio ga. Nije postavio odštetni zahtjev niti se pridružio krivičnom gonjenju.

Svjedoka R.B. saslušan u ponovnom postupku na glavnom pretresu održanom dana 25.04.2014.godine, ostao je kod svog iskaza koji mu je predočen sa glavnog pretresa održanog dana 09.01.2013.godine, da je bio pripadnik Vojske Republike Srpske, mobilisan 15. maja 1992. godine, u sastvu II Majevičke brigade i zajedno sa S.D. je dovezio hranu na položaje iz Ugljevika na Banj brdo, da je u vrijeme napada pripadnika Armije Republike Bosne i Hercegovine na komandu II Majevičke brigade, bio prisutan kada je akcija počela u jutarnjim satima od (6) šest ujutro po njegovoj procjeni da je trajala kratko. Pucalo se sa svih strana i po njegovom mišljenju ljudi su izlijetali sa naoružanjem, pucali su i ubijali, ko je koga stigao. Napad je trajao 5 do 10 minuta i nakon toga radi svoje bezbjednosti i bezbjednosti drugih sklonili su se ispod stepeništa, jer je zgrada komande bila zapaljena, da su zajedno sa njim osim naknadno zarobljenog J.M., bili S.N., Đ.M.1, Đ.V., i možda M.M.1, nakon čega su uočeni da su živi od strane pripadnika Armije Republike Bosne i Hercegovine i izašli su ispod stepenica, niko im to nije naredio da izađu, a da nisu imali naoružanja kod sebe. Da izađu rekao im je jedan pripadnik Armije Republike Bosne i Hercegovine i prilikom izlaska S.D. je bio živ ali je imao povredu noge i da su ih povelili na asfalt, stajali su u blizini jedan drugog, na putu je postojala jedna međa. Lično ne poznaje osobu a niti bi je mogao prepoznati koja je pucala u S.D., a u zatvoru je čuo od Đ.M.1 da je S.D. ubio T.H. zv. "R.". S.D. je od njega bio udaljen jedan metar, zna da je došlo do međusobnog verbalnog vrijeđanja između tog pripadnika Armije Republike Bosne i Hercegovine i S.D. koji je tražio da ga ne ubije, jer ima djecu. S.D. je ubijen od strane pripadnika Armije Republike Bosne i Hercegovine koji je gurnuo prethodno S.D. i pucao mu u prsa i ispalio rafal iz automatske puške, a vojnika koji je pucao u S.D opisao je da je crnomanjast, crn i bucmastu da je na glavi imao sivomaslinastu kapu kao beretku, u sudnici prilikom davanja iskaza nije mogao identifikovati optuženog kao osobu koja je pucala i S.D..

U ponovnom postupku ostao je kod već datog, iskaza da je ispred Komande bio tenk na asfaltu, neispravan i da je jedan od pripadnika Armije Republike Bosne i Hercegovine ušao

u tenk isprobao ga i da je utvrdio da je neispravan i to nakon akcije koja je počela u 6 sati ujutro. Ostao je kod tvrdnje da ne poznaje osobu koja je pucala u S.D., oficira i dva vojnika koja su ušla u komandu, više nije vidio od komande, do J. kafane, a oni su njega i ostale zarobljenike, prije povezali i sproveli do Tuzle. Prepoznavanje optuženog je vršio je sa CIPS–ove fotografije, u Centru javne bezbjednosti koja je sačinjena 11.2.2009. godine, nije ga mogao prepoznati, nije ga poznavao prije rata, nije ga vidio ni u ratu, nije ga prepoznao na liniji razgraničenja i prepoznavanje je vršeno na osnovu fotografija kako u Tuzli tako i u Bijeljini i da mu je pokazana samo fotografija optuženog snimljena 2009.godine i da nije siguran da je tu fotografiju prilikom prepoznavanja koja mu je predložena na suđenju bila i kada je vršio prepoznavanje. Nije postavio odštetni zahtjev niti se pridružio krivičnom gonjenju protiv optuženog.

U iskazu na glavnom pretresu svjedok J.J. naveo je da je bio pripadnik Vojske Republike Srpske i pripadao je II Majevičkoj brigadi, bili su SMB uniformama, i u momentu napada Armije Republike Bosne i Hercegovine na Banj brdo i zajedno sa ostalim zarobljenicima Vojske Republike Srpske se sklonio ispod stepenica komande zgrade II Majevičke brigade Vojske Republike Srpske. Napad je trajao u jutarnjim satima, a njihovo je zarobljavanje izvršeno negdje između 12 i 12,30 sati. Navodi da im je prišao jedan pripadnik Armije Republike Bosne i Hercegovine, tačan opis nije mogao dati zbog straha, zna da je imao pušku i da im je izdao naredbu da izađu jedan po jedan do puta koji je od vikendice udaljen oko 30 do 40 metara a tu je bilo 20 do 30 vojnika Armije Republike Bosne i Hercegovine. Navodi da su njega i ostale zarobljenike poredali u polukrug. Jedan od pripadnika Armije RBiH se obratio S.D. sa riječima da ga traži još od S. i rekao mu je da će ga ubiti. Tom činu su se suprostavila dva vojnika Armije ili tri, a ovaj ih je vojnik odgurnuo, i tako stvorio prostor ispred sebe prema S.D., a koji je bio u stojećem položaju pucao u njega rafalnom paljbom u predio grudnog koša, kada se to dešavalo svjedok navodi da je bio okrenut leđima, tako da nije mogao vidjeti tu osobu koja se obraća S.D., opisao ga je kao osobu srednjih godina, crne kose, starog oko ... godina, i taj čovjek koji je pucao u S.D. nije ličio na optuženog. Poslije ubistva S.D. su sprovedeni prema J. kafani, a S.D. je ostao na mjestu na kojem je ubijen. Nije se pridružio krivičnom gonjenju i nije postavio odštetni zahtjev, a u momentu zarobljavanja i ubistva S.D. bilo ga je strah. U sudnici nije mogao identifikovati optuženog T.H. zv. "R.", a kao pripadnika Armije Republike Bosne i Hercegovine koji je pucao u S.D..

U ponovnom postupku saslušan je svjedok S.N. kojem je predložen iskaz sa glavnog pretresa od 11.01.2013. godine, a ostao je kod svog iskaza koji je već dao da je u svom iskazu na glavnom pretresu potvrdio da je bio mobilisan u Čaklovićima i bio pripadnik II Majevičke brigade i da je razvezao hranu. Napad Armije Republike Bosne i Hercegovine bio je u aprilu 1993. godine u jutarnjim satima, i da je komanda II Majevičke brigade bila ispred J. hotela, započela je pucanja od strane pripadnika Armije RBiH, a da je S.D. odmah bio ranjen u nogu, i da su se sklonili ispod stepenica komande gdje su ih pripadnici Armije RBiH i zarobili, tako što su im prišli trojica ili četvorica pripadnika Armije Republike Bosne i Hercegovine, da se predao, i da je imao nauražanje kao i ostali koji su zarobljeni ali da oružje odložili i da su zarobljeni bez oružja, bili su obučeni u SMB uniforme i nakon što im je naloženo da odlože oružje što su i učinili izašli su ispod stepenica i u ponovnom postupku navodi da nakon što su izašli ispod stepenica uslijedila je nova komanda krenu prema asfaltu udaljenom 50 do 60 metara, i da su trojica pripadnika Armije RBiH među kojima je prepoznao optuženog T.H. zv. "R.", kojeg lično poznaje koji je sa njim radio 14 godina u firmi ..., a koji ga je tom prilikom pitao za oca. Nadalje navodi kako u ponovnom postupku u svom iskazu tako i da ostaje kod već datog iskazada su došli do ceste, tu je bio T.H. zv. "R."

pored još dvojice na asfaltu, da se ne sjeća ko je izdao naredbu da legnu potrbuške. Ostao je kod iskaza kako je došlo do ubistva S.D. za koje je opisao da S.D. nije mogao leći, jer je već bio ranjen i da je ostao da stoji, a da su pripadnici Armije Republike Bosne i Hercegovine u momentu kada su oni ležali potrbuške bili njima iza leđa, ustvari da je S.D. stajao ispred njih dok su oni ležali na udaljenosti oko 1,5 metara i vidio je da su ispred njih ubili S.D., i da je vidio trojicu pripadnika Armije RBiH jednog pored drugog, i da su sva trojica imali automatske puške. Ostao je kod tvrdnje da je u S.D. pucano rafalno, u momentu kada su pucali u S.D. to nije vidio jer se okrenuo i vidio da S.D. pada na zemlju. Ne zna ko je od tih vojnika pucao, niti da je neko sprečavao da se u S.D. ne puca, ali se sjeća da je tu bio prisutan T.H. zv. "R.", a da drugu osobu koja je bila srednjeg rasta proćelava su oslovljavali sa „T.“, te da je poznavao T.H. zv. "R." i osobu pod nadimkom T.. U prethodnom postupku a i u ponovnom potvrdio je da je prepoznavanje optuženog izvršio u Ministarstvu unutrašnjih poslova Tuzla i u Bijeljini i da mu je pokazana samo fotografija T.H. zv. "R.". Nije mogao reći ko im je naredio da legnu, niti ko je gurnuo S.D., niti ko je od trojice pripadnika Armije Republike Bosne i Hercegovine naredio da S.D. legne, da ne zna ko je pucao u S.D., nije vidio ni trenutak ubijanja samo je čuo rafal i kada se okrenuo vidio je kako S.D. pada. Iz tih razloga je ostao kod navoda u ponovnom postupku kako je to iskazao u prethodnom postupku na zapisnik od 11.01.2013. godine, da ne može nikoga optuživati, jer nije vidio ko je S.D. ubio od te trojice pripadnika Armije Republike Bosne i Hercegovine. Kao vrijeme zarobljavanja naveo je da je to bilo negdje oko 11 sati, kada su se predali prije nego što su odložili oružje. Na glavnom pretresu u ponovnom postupku iskazao je da je S.D. ubijen u ležećem položaju, ostao je sa neizmijenjenim iskazom iz prethodnog postupka da je u momentu kada je u S.D. ispaljen rafal i bio ubijen od strane pripadnika Armije RBiH bio okrenut leđima, pa se djelimično njegov iskaz za kojeg je u suštini u ponovnom postupku rekao da u cijelosti ostaje kod prethodno datog iskaza razlikuje u dijelu položaja i mjesta gdje se nalazio S.D. u momentu kada je smrtno stradao. Ustvrdio je da se sjeća da je na pitanje tužioca rekao da S.D. nije legao jer je bio krupan čovjek, a da su to zna, jer su bili poredani po asfaltu kao sardine, a da je S.D. taj čovjek koji ga je ubio gurnuo i pucao u njega. Nije vidio guranje nego ga je samo čuo, da je to vidio djelićem oka, da je S.D. zajedno sa njima zarobljen, da T.H. zv. "R." poznaje, jer je radio zajedno sa njim u firmi ..., da nije bio na mjestu gdje je ubijen S.D., bio je iza leđa a sa koje strane nije mogao tačno navesti, ostao je kod tvrdnje da su zarobljenici bili na asfaltu, a da on nema oči na leđima, a pošto je bio i vezanih ruku, da nije mogao vidjeti ko je pucao u S.D., a u svemu ostalom ostao je kod iskaza datog u prethodnom postupku na glavnom pretresu od 11.01.2013. godine. Pored toga u ponovnom postupku od strane branioca mu je predložen iskaz dat u CSB Bijeljina i zapisnik koji je identifikovao da je to njegov potpis, da je na zapisnik tada prilikom saslušavanja, a što je i potvrdio naveo da je u grupi pripadnika Armije RBiH prepoznao T.H. zv. "R." koji je sa njim radio u ... da je tada bila i osoba po nadimku „T.“, i tada je na zapisnik prilikom ispitivanja koji mu je predložen od strane branioca u ponovnom postupku naveo da su i T.H. zv. "R." i „T.“ bili u neposrednoj blizini kada je ubijen S.D., ali da je i tada izjavio da ne zna ko je pucao u S.D.. Potvrdio je i da je ne zna ko je gurnuo od trojice pripadnika S.D., a obzirom da je poznavao T.H. zv. "R." i osobu pod nadimkom „T.“ lično ostao je kod tvrdnje u ponovnom postupku da je vidio da je jedan od pripadnika gurnuo S.D., a da on ne zna tačno ko je to bio, jer mu se sve to događalo iza leđa. Čuo je samo guranje. Na kraju je u ponovnom postupku rekao da je mogao pucati bilo ko. Iskazao je kao i u prethodnom postupku prilikom zarobljavanja i u momentu kada je ubijen S.D. se bojao za vlastiti život i bilo ga je strah. Nije postavio imovinski zahtjev, a niti se pridružio krivičnom gonjenju.

Svjedok Đ.V. direktno i unakrsno ispitan na glavnom pretresu u prethodnom postupku, je bio pripadnik Vojske Republike Srpske, II Majevička II bataljon, da je bio u vrijeme

napada Armije Republike Bosne i Hercegovine na Banj brdu na dan 21.4.1993. godine i bio među zarobljenicima pripadnicima Vojske Republike Srpske, i da je nakon naredbe da izađu ispod stepenica, gdje su se sakrili se jedan momak obratio S.D., a opisao ga je kao mladića koji ima ... godina, koji ima plavu kosu i crvenu traku. Optuženog T.H. zv. "R." nije poznavao uopšte. Saglasno iskazima ostalih saslušanih svjedoka opisao je način na koji su izvedeni ispod stepeništa, gdje su se sklonili, kao i da je vršio identifikaciju optuženog prema fotografijama u SJB Bijeljini i da ga na slikama nije prepoznao kao osobu koja je ubila S.D., a da je iskaz dao u Tužilaštvu 2012. godine, da je S.D. sina S. rodom iz Č., ranjenog ubio iz automatskog oružja, lice zvano „S.1., iz naselja S. kod T.. U svom iskazu na glavnom pretresu naveo je da u ratu T.H. zv. "R." nigdje nije vidio da tog čovjeka i ne poznaje i da na slikama kada je vršeno prepoznavanje nije prepoznao osobu koja je ubila S.D., a da je bio prisutan ubistvu ali da ne zna koja je osoba počinila ubistvo, zna samo da je to neki „S.2., iz S.. Prilikom samog zarobljavanja, a i ubistva S.D. bojao se za vlastiti život i bilo ga je strah šta će se desiti sa njim. Nije se pridružio krivičnom gonjenju, a da odgovara svako za svoje što je počinio, a imovinsko pravni zahtjev nije postavio.

Saslušani svjedok M.M.1 naveo je da je bio pripadnik Vojske Republike Srpske i II Majevičke brigade kao ..., da je bio u vrijeme kada su pripadnici Armije Republike Bosne i Hercegovine izveli akciju na Banj brdu, da je tom prilikom zarobljen, da je neko od pripadnika Armije RBiH poznao S.D., ali ne zna ko, tu osobu ne poznaje, nije vidio čovjeka koji je iz grupe izdvojio S.D. u momentu kada je S.D. ubijen, a da je bio udaljen 3 do 4 metra, i gledao je direktno u S.D., a da nije vidio ko ga je ubio, jer su pucnji u S.D. došli s leđa u odnosu na mjesto gdje je on stajao i da su S.D. pucali u leđa i ubili ga, da se nije okretao, a da je vidio momenat pada S.D., ali ne i momenat pucanja. Svjedok optuženog T.H. zv. "R." u sudnici nije prepoznao, nije ga poznavao ni prije rata, a nije ga vidio ni poslije rata. Prvi put mu je u hodniku suda V. ( Đ.V.) rekao da je to T.H. zv. "R.". U grupi pripadnika Armije Republike Bosne i Hercegovine koja je izvela njega i S.D. ispod stepenica nije prepoznao optuženog T.H. zv. "R.". Što se tiče napada Armije RBiH bio je kratak u jutarnjim satima i završen je oko pola 12 kada su zarobljenici sprovedeni sa Banj brda oko 11,45 sati, a zarobljeni su oko 11 sati. Prilikom samog zarobljavanja trpio je strah i bojao se šta će biti sa njim, a posebno se bojao kada je ubijen S.D.. Nije postavio odštetni zahtjev i nije se ni pridružio krivičnom gonjenju.

U ponovnom postupku saslušan je svjedok T.R. kojem je predložen iskaz od 11.02.2013. godine, koji je ostao kod svog iskaza datog na tom glavnom pretresu, da je bio pripadnik II Majevičke brigade, raspoređen u vikendici preko puta J. kafane, odnosno u komandi II Majevičke brigade i da je dana 21.4.1993. godine bio u vrijeme napada pripadnik Armije Republike Bosne i Hercegovine, da je sa R.B. nosio hranu, a da je napad izveden u jutarnjim satima i radi lične bezbjednosti sklonio se pod vanjske stepenice, sa ostalim pripadnicima Vojske Republike Srpske među kojima je bio i S.D.. navodi u ponovnom postupku kao i u prethodnom iskazu da kada su ih pripadnici Armije Republike Bosne i Hercegovine uočili ispod stepenica, rekli su im da izađu, što su i učinili i bilo ih je ukupno devet pripadnika Vojske Republike Srpske i jedna žena, a S.D. je bio jedanaesti, a prišlo je do 5 do 6 pripadnika Armije Republike Bosne i Hercegovine, jedan od njih je navodno poznavao S.D.. Nikoga od tih pripadnika Armije Republike Bosne i Hercegovine nije prepoznao, a jedan je S.D. rekao da ga zna još od S.. S.D. je bio ranjen u nogu i stojao je ispred J.J., a jedan pripadnik Armije RBiH, prišao je S.D. ali nije mogao ni vidjeti ni čuti šta su razgovarali, vidio je kada ga je bacio na put ustvari kako ga je gurnuo i u njega je ispalio rafal. Ne zna koji je to bio pripadnik Armije Republike Bosne i Hercegovine, kao i ostali svjedoci naveo je da su sprovedeni do J. kafane. U odnosu na optuženog T.H. zv. "R." naveo je da ga



ne poznaje, da ga nikada nije vidio, a da je o njemu čuo poslije zarobljavanja da je on navodno ubio S.D. i da se o tome pričalo po gradu. U sudnici prilikom davanja iskaza nije prepoznao optuženog T.H. zv. "R.", a što se tiče njegovih osjećaja za vrijeme zarobljavanja i ubistva S.D. opisao je da je trpio strah. Nije se pridružio krivičnom gonjenju niti je tražio odštetni zahtjev.

Iz iskaza svjedoka J.M. proizilazi da je bio pripadnik II Majevičke brigade, i da je bio 21.4.1993. godine na Banj brdu, udaljen od komande odnosno od J. kafane 2 do 2,5 km, da je su ga zarobili pripadnici Armije RBiH, a da nije znao da se ispod stepenica komande II Majevičke brigade nalaze već sakriveni pripadnici Vojske RS, to je saznao tek u Tuzli u vojnom zatvoru. Poznavao je S.D., optuženog T.H. zv. "R.", poznavao je kao dobrog biciklistu, vidio ga je na Banj brdu, ali se prema njemu ponašao fer, i da se fizički nije ništa promijenio samo da je malo stariji. U iskazu je kategorično tvrdio da optuženi T.H. zv. "R." nije bio u J. kafani, a da su se sreli u Tuzli. Bio je smještan zajedno u vojnom zatvoru u Tuzli sa ostalim zarobljenicima Vojske RS jedino se sjeća Đ.M.1 koji je u inostranstvu i da je tu bila neka S. prezime joj nije znao. Pojasnio je da lično poznaje optuženog, i da ga je taj dan vidio možda 200 do 300 metara kako hoda prema Tuzli nizbrdo prema Seljublju, a da mu je J. kafana iza leđa. Obzirom da ga je vidio zna da nije imao nikakvih obilježja na kapi ni traku na glavi.

Iz iskaza svjedoka odbrane Dž.M. proizilazi da je bio ... I Tuzlanskog odreda, nakon čega je formirana III Tuzlanska brigada 19.6.1992. godine, u čiji sastav je ulazio i Tuzlanski odred, Odred Čaklovići i ove druge prištabske jedincie a da je bio ... nakon pogibije I.N.. Vođa akcije je bio ... III Tuzlanske brigade A.E. koji je bio i odgovoran za akciju. Cilj napada je bio napad na Banj brdo i to je najveća kota kada je u pitanju prelom Majevice i odatle su granatirali grad Tuzlu. Za optuženog T.H. zv. "R." je naveo da je uvijek bio uz komandu ovog III Bataljona, lično ga nije nikada vidio sa oružjem, nije učestvovao u akciji, a čuo je da je došlo do zarobljavanja pripadnika Vojske Republike Srpske i da su sprovedeni u Okružni zatvor u Tuzli. Iz iskaza svjedoka odbrane H.R. direktno i unakrsno ispitan na glavnom pretresu proizilazi da je prvobitno bio u III bataljonu u Tojšićima, i nakon toga prešao u Brigadu „M.H.“, a potom u Zvorničku 206 Zvornik Goduš kojom je ... M.Š., i bio učesnik akcije na Banj brdu 21.4.1993. godine, i da je odmah po početku dejstava Armije Republike Bosne i Hercegovine bio zarobljen od snaga vojske Republike Srpske kod tenka kod J. kafane i to je bilo u vrijeme napada tako da praktično ne znam ni ko je vodio akciju ni kako se akcija odvijala. Tom prilikom su bili zarobljeni D.E. i Z.S. iz III Tuzlanske brigade, ne poznaje T.H. zv. "R."

Prema iskazu svjedoka odbrane M.M.2 proizilazi da je učestvovao u akciji na Banj brdu 21.4.1993. godine, da je pored ostalih učesnika trebalo da učestvuje i III Tuzlanska brigada. Napad se odvijao u ranim jutarnjim satima tačnije u 6 sati, praktično za sat vremena neprijateljska vojska Republike Srpske je protjerana, a optuženog T.H. zv. "R." komadant I.N. uputio je, a T.H. zv. "R." se dobrovoljno javio da ide radi tenka koji je ostao zarobljen, a da je prošlo negdje oko 5 do 6 sati od prvog udara ujutro, kada su oni krenuli prema tenku. U večernjim satima je saznao da T.H. zv. "R." i I.N. nisu uspjeli osposobiti tenk, a opisao ga je kao punog snage, mladolikog crne kose, uvijek kratko ošišanog, i da je imao vojnu maskirnu uniformu i da je nosio kačket na glavi, a ne vojnu kapu, kao i pištolj „hecler“. Zarobljenici Vojske RS su odmah izmješteni sa borbenih linija i sprovedeni u Tuzlu u Okružni zatvor, taj dan je razgovarao sa T.H. zv. "R.", ali mu nije pominjao ratne zarobljenike.

Iz iskaza svjedoka odbrane M.Š. direktno i unakrsno ispitanog proizilazi da je bivši pripadnik JNA, da je učestvovao u akciji na Banj brdu 21.4.1993. godine, bio je pripadnik 206 Brdske brigade Zvornik koja je akciju planirala u sadejstvu sa I Slavnom brigadom „H.M.1“, jednom četom iz Kalesije, Prnjavorska četom, a da je sve bilo u koordinaciji sa IV OG, i da je trebala učestvovati III Tuzlanska brigada, a da je dijelom jedinica iz Teočaka komandovao A.Dž. zv. „B.“, ... 205 je bio H.M.2, a III Tuzlanke A.E.. Akcijom je komandovao M.Š., i zapovijed je izdao u 22,30 sati uveče za akciju koja će uslijediti narednog dana 21.4.1993. godine. Za zarobljavanje pripadnika vojske Republike Srpske je već imao saznanje u 6,30 sati, jer mu je javljeno radio vezom od komandira sa pravca Banj brda iz J. kafane i da je zarobljeno 10 muškaraca i jedna žena. To mu je javio direktno K.H. koji je bio ... Križevačke čete. Oko 11 ili 12 sati tog istog dana došla je ekipa TV Tuzle odnosno FS 3 koji su snimili zarobljenike, a od pripadnika III Tuzlanske brigade u akciji nije učestvovao niko, stigao je samo I.N.. O ubijanju jednog zarobljenika pripadnika Vojske RS prvi put je čuo na dan davanja iskaza u tužilaštvu. Potvrdio je da je u Hrasno od početka akcije koja je počela u 6 sati do 7,30 kada su zarobljeni pripadnici Vojske RS i izmješteni u J. kafanu, a potom u Hrasno gdje je bilo istureno komandno mjesto i da je u Hrasno između 11 odnosno 13 sati došao I.N. i s njim je bio O.E. zv. „T.1“. Komadant je poslao G.M.2 pošto je on bio tenkista da izvuče tenk kao ratni plijen, a i komadant III Tuzlanske brigade I.N. da preuzme tenk. Optuženi T.H. zv. „R.“ nije učestvovao u akciji na Banj brdu.

Iz iskaza svjedoka odbrane A.Dž. zv. „B.“ saslušanog direktno i unakrsno na glavnom pretresu proizilazi da je dana 21.4.1993. godine, bio na poziciji ... I Slavne brigade, učestvovao je u akciji koja je počela ujutro, a od 15 do 16 sati već je bio očišćen relej, mala litica i velika litica i borci su se vratili, a ratni zarobljenici su se nalazili u vikendici u pravcu Priboja, iza borbene linije negdje oko 500 metara, poznato mu je da je bilo 10 do 11 zarobljenih, a nije mu poznato da je jedan ratni zarobljenik Vojske Republike Srpske ubijen, jer se nalazio na IKM iznad Seljublja i da je samo o tome radio vezom obaviješten. U zarobljavanju pripadnika Vojske Republike Srpske isključivo su učestvovali pripadnici 245 Brigade i I Slavne, oni su ih zarobili, a ko od pripadnika tih dviju brigada, nije mu poznato poimenično. Kontaktirao je sa M.Š. koji se takođe nalazio na IKM vezano za zarobljenike, a o ubijenom ratnom zarobljeniku nije imao nikakve informacije. Nakon zarobljavanja zarobljenici su tu zadržani negdje oko pola sata, a onda su sprovedeni u J. kafanu koja je već bila potpuno slobodna u Seljublju. U akciji na Banj brdu nisu učestvovali jedinice III Tuzlanske brigade. Negdje oko 10 ili 11 sati došlo je oko dvadesetak pripadnika te brigade, a trebalo je da dođe 300 ljudi. Što se tiče O.E. zv. „T.1“ on je bio ranjen i bio je hotelu Tuzla, u akciji nije učestvovao, nije bio ni na isturenom komandnom mjestu. U samoj akciji je bilo zarobljenih i poginulih pripadnika vojske Armije Republike Bosne i Hercegovine, a ti zarobljenici su kasnije razmijenjeni.

Svjedok odbrane G.F. u iskazu od 22.04.2013. godine sa glavnog pretresa da je učestvovao u akciji 21.4.1993. godine, da je bio ... za obavještajno bezbjedonosne poslove i da daje striktna uputstva za akciju, preko tajne veze je saznao da je akcija započela i obaviješten je da su krenule jedinice M.Š. kojom je komandovao B. zv. „B.“, izvršili su napad na određena četnička uporišta i tom prilikom je zarobljen jedan broj pripadnika Vojske RS. Nakon što je primio te informacije prebacio drugu frekvenciju i izvršio pozivanje ... III Tuzlanske brigade A.E. od kojeg je takođe saznao o zarobljavanju pripadnika Vojske Republike Srpske, za koje je znao da treba da se sprovedu u zatvor. Iz presretanih razgovora saznao je da je izvršeno zarobljavanje određenih MTS materijala, a u večernjim satima istog dana je od ađutanta saznao da su dovedeni zarobljeni vojnici i odvedeni u Teočak gdje je bilo istureno komandno mjesto Rudar u zgradi „Rudara“, dovedeno je 6 zarobljenika, i smješteno

u malu salu. Naredio je da se zarobljenici odvežu, nahrane, a nakon čega je izvršeno njihovo saslušanje. U iskazu je naveo da zarobljenici nisu imali nikakvih povreda. Optuženog T.H. zv. "R." je poznavao kao pripadnika Armije Republike Bosne i Hercegovine i da je bio ... i pratilac M.M.2 koji je u to vrijeme bio ..., a poznato mu je da je T.H. zv. "R." dužio od naoružanja „Hecler,, ili pištolj. O učešću u akciji T.H. zv. "R." na Banj brdu nije imao nikakvih podataka.

Iz iskaza svjedoka P.E. proizilazi da je bio pripadnik 205 brigade koja je pripada opštini Kalesija bio je učesnik akcije na Banj brdu 21.4.1993. godine, u kojoj je i ranjen. Nije učestvovao u borbenim dejstvima, a tenk koji je bio zarobljen na Banj brdu, obzirom da je bio tenkista trebalo je da ga izvuče. Ujutro se čulo da je akcija počela oko 7 sati trajala oko pola sata, a istovremeno su bila dejstva i na Lisači. Otišlo je četiri vojnika iz Kalesijske brigade negdje oko 8 ili 9 sati i prije 10 sati su bili na Banj brdu, nisu zatekli zarobljene vojnike RS i približili su se tenku pošto je to već bila slobodna teritorija, vojnike Armije RBiH nije poznavao, jer su pripadali drugim jedinicama i pokušali su da osposobe tenk međutim nisu uspjeli, a oko 11 sati iz Tuzle su došli 3 ili 4 čovjeka kako bi takođe osposobili tenk. Međutim uslijedila je protuakcija pripadnika Vojske RS tako da se odustalo od popravke tenka i izvlačenja. Obzirom da je bio ranjen i doveden je u J. kafanu gdje je zatekao zarobljene pripadnike Vojske Republike Srpske, koji su bili vezani, i dvije bolničarke koje su im ukazivale pomoć. Optuženog T.H. zv. "R." je vidio da je zajedno sa četvoricom ostalih pripadnika Armije RBiH takođe došao oko 11 sati iz Tuzle da vide tenka radi osposobljavanja, nije ga vidio u J. kafani iz koje je evakuisan sa ostalim ranjenicima. Optuženog T.H. zv. "R." vidio je kod tenka ali ne zna koji su bili položaji III Tuzlanske brigade, nije ga vidio u J. kafani u kojoj je boravio sa zarobljenicima Vojske RS i ostalim ranjenicima pripadnicima Armije RBiH. Kontraofanziva Vojske RS započela je negdje između 10,30 sati istog dana.

Svjedok odbrane Z.M.1 u iskazu sa glavnog pretresa od 22.04.2013. godine, naveo je da je bio pripadnik Armije Republike Bosne i Hercegovine u jedinici Bataljon Tojšići, a potom u formaciji Lavovi iz Tuzle i Diverzantskom korpusu. Učestvovao je u akciji na Banj brdu 21.4.1993. godine u vodu destine iz Tojšića. Obzirom da je direktno učestvovao u vojnoj akciji, poznato mu je da ni jedna jedinica III Tuzlanske brigade nije učestvovala u vojnoj akciji, koja je počela u 6 sati ujutro i da je trajala negdje oko pola sata. Učestvovao je direktno i u zarobljavanju pripadnika Vojske RS koji su davali otpor ispod stepenica jedne vikendice, a zarobljeni su nakon što su ispucali sve metke koje su imali, zarobljeno je 10 vojnika i jedna žena. Zarobljenike su pripadnici Armije izveli na cestu i odmah su ih predali da se sprovedu u J. kafanu. Navodi da je razlog odvođenja zarobljenika bio zbog sigurnosti, jer se moglo desiti da uzmu puške i da se i počnu braniti i pucati u suprotnu vojsku i eventualno ubiti nekoga, a što se može učiniti i golim rukama, a osnovno pravilo je da ako nije ubijen vojnik, zarobljenik se odmah vodi, i svi zarobljenici su odvedeni u J. kafanu, ubrzo poslije zarobljavanja koje je trajalo 30 do 40 minuta, a za koje vrijeme su naknadno zarobljeni pripadnici Vojske RS davali otpor pucajući iz naoružanja dok su imali minicije. Nastavio je svoje dalje aktivnosti i negdje oko 8 sati su se zarobljenici još nalazili u J. kafani. Iz Kalesijske brigade došli su pripadnici te brigade da preuzmu tenk, neki tenkisti i ostala materijalno tehnička sredstva, a pored tenka je ranjen P.E. koji je došao da vozi tenk, i tu su ga i ranili, a izvučen je u 10 sati nakon ranjavanja. U J. kafani je čuo da su došli neki vojnici iz Tuzlanske brigade, ali nije vidio te ljude jer se to desilo prije ranjavanja P.E., a su došli negdje oko 10 sati. Iz Tuzlanske brigade kako se sjeća vidio je samo jednog oficira. Nakon zarobljavanja pripadnika vojske RS i sprovođenja u J. kafanu nastavio sa akcijom, nije učestvovao u zauzimanju tenka, a u zarobljavanju je učestvovao lično i oni su se predali

nakon što su pružali otpor, zbog pružanja otpora kod stepenica u razmjeni vatre poginuo je jedan „četnik“ i poginuo je kraj stepenica i tu je ležao. Nije očevidac momenta pogibije pripadnika Vojske Republike Srpske koji je pružao otpor ispod stepenica, ali smatra da je poginuo u pucnjavi u razmjeni vatre sa pripadnicima Armije Republike Bosne i Hercegovine, nije vidio kako je poginuo nego je samo vidio poginulog pripadnika Vojske Republike Srpske. U svom iskazu ostao je kod tvrdnje da je učestvovala u akciji zarobljavanja pripadnika vojske RS koji su se sklonili ispod stepenica, vikendice. Tu je bio i neki šaht, odatle su pružali otpor pa su ih napali, nije mu poznato da li se radilo o interventnom vodu, ali su istjerani iz prvih vikendica od Priboja odozdo, gdje su se pripadnici Vojske RS skoncentrisali, jer su vidjeli da nemaju kuda pošto je sve palo i da se nalaze između dvije vatre.

Prilikom zarobljavanja vojnika RS predaji se bunila jedna povisoka žena, jer nije htjela da izađe ispod stepeništa nije imala više metaka da puca, zarobljenih je bilo 9 do 10. Čovjek koji je ležao pored stepenica, je tu i poginuo i bio je mrtav prije nego što su se oni predali. Ne zna da li je on poginuo u vrijeme razmjene vatre sa njima, a radilo se o krupnom debelom čovjeku. Zarobljenicima je prvo prišao jedan čovjek iz G., a pripadao je bataljonu Tojšići. Nisu se poznavali sa pripadnicima Armije Republike Bosne i Hercegovine iz Tuzle pa da ne bi pucali po svojim kada su se spojile linije. Optuženi T.H. zv. „R.“ nije bio na Banj brdu nije ga vidio, ali ga poznaje još od prije rata kao sportistu, čuo je da je on kasnije s nekim oficirima bio kod tenka, a da nisu bili u vrijeme kada je bila akcija niti su bili prisutni zarobljavanju, došli su možda 2 do 3 sata nakon završetka akcije. Pripadnici III Tuzlanske jedinice nisu uopšte učestvovala u akciji. Pored mrtvog tijela jednog pripadnika Vojske RS, pored stepenica odakle su ih i zarobili, nalazilo i jedno mrtvo tijelo pripadnika Armije RBiH. Obzirom da mu je u vidiokrugu bio tenk, navodi da je bilo pokušaja da se tenk osposobi, a da je pored tenka poginuo jedan mladić dijete.

Prema iskazu svjedoka Đ.S. saslušan direktno i unakrsno na glavnom pretresu od 22.04.2013. godine kao svjedoka odbrane navodi da je bio pripadnik Armije Republike Bosne i Hercegovine, da o akciji na dan 21.4.1993. godine na Banj brdu, imao lična saznanja da u toj akciji nije učestvovala III Tuzlanska brigada možda dio jedne jedinice. U vrijeme izvođenja akcije bio je ... III Tuzlanske brigade i tadašnji ... A.E. ga je obavijestio i I.N. za neku akciju o kojoj nisu ni znali gdje će biti da akciju gledaju sa osmatračnice koja je bila iznad Paraća, udaljena negdje oko 2,5 km od mjesta akcije na Banj brdu, odakle se mogao pratiti tok akcije i vidjele su se jedinice iz Teočaka i Sapne. Akcija je završena do podne. Navodi da je bio tenkista iz bivše JNA, a imao je informaciju da je na mjestu akcije na Banj brdu ostao tenk. U odnosu na lokalitet osmatračnice, gdje se nalazio, desno su bile jedinice 24 divizije iz Kalesije, pa je uočena grupa ljudi iz Kalesijske brigade koji su pošli da izvuku tenk. Naredbu za izvlačenje tenka je dobio od A.E.. I izvršio je odlazeći na lokalitet gdje se nalazio tenk zajedno sa I.N., a s njim je krenuo i T.H. zv. „R.“. Radilo se o slobodnoj teritoriji i došli su do mjesta na kojem se nalazi tenk i oko tenka je bilo neke vojske koja je pripadala Kalesijskoj vojnoj formaciji. Došao je do tenka i ušao u kupolu, bio je u lošem stanju, uspio ga je samo upaliti, i u kupoli tenka se zadržao negdje 10 do 15 minuta i za to vrijeme nije znao šta se dešava napolju, ali je osjetio udar metka u tenk i odmah izašao napolje, a prethodno je ugasio tenk i shvatio je da je da na lokalitetu gdje je bila akcija je krenula kontraofanziva pripadnika Vojske RS. Pokušao je što brže udaljiti od tenka, i nije uočio da se tu nalaze T.H. zv. „R.“ i I.N.. Osim jednog vojnika koji je bio ranjen i pripadao je vojnoj formaciji iz Sapne kojeg je obzirom da je bio ranjen i krvario nije mogao ostaviti nego ga je ponio i nosio ga do polovine brde gdje su ga preuzele dvije medicinske sestre iz Teočaka. Pošto je bila kontraofanziva u jednom momentu se sve ispraznilo na tom lokalitetu i samo su se zatekli zajedno svjedok Đ.S., T.H. zv. „R.“ i I.N.. Nije mu poznato da li su T.H. zv. „R.“ i I.N. ulazili u J. kafanu ali

su se bukvalno provukli kroz minsko polje i sišli u Seljublje, niti da je neko od zarobljenih vojnika RS ubijen na tom lokalitetu gdje se izvodila akcija.

Naime, dokazano je da je oštećeni S.D., dana 21.04.1993.godine, nakon zarobljavanja od strane pripadnika Armije BIH, ubijen iz automatske puške rafalnom paljbom u predio grudnog koša iz neposredne blizine od strane pripadnika Armije BIH, odmah nakon zarobljavanja i na taj način lišen života, jer nije sporno da je u momentu izlaska ispod stepeništa Komande oštećeni bio ranjen u nogu i živ.

Sud je iz iskaza saslušanih svjedoka optužbe u ponovnom postupku R.B., T.R., i S.N. koji su ostali kod iskaza dati u predhodnom postupku, te saslušanih svjedoka J.J., Đ.V., M.M.1 koji su bili zajedno sa oštećenim S.D. zarobljeni i svjedoka J.M., koji nije bio očevidac kada je oštećeni S.D. ubijen, izveo zaključak da se radi o pripadnicima II Majevičke brigade koji su po ocjeni ovog suda, vjerodostojno opisali način zarobljavanja, sa neznatnim odstupanjima koja se odnose na sam izlazak ispod stepeništa, način kako su bili postrojeni „polukružno kao sardine, zatim mjesto gdje se nalazio oštećeni, zajedno sa njima postrojen odnosno, da nije stigao zajedno sa njima, nego je malo zaostao, jer je bio ranjen u nogu, da je od strane pripadnika Armije BIH bio izdvojen i odveden prema nekom putu, a da su ostali stajali uz među na asfaltu. Svjedok S.N. je jedini poznao optuženog T.H. zv. „R.“, jer je sa njim radio prije rata u isto firmi i da ga je prepoznao među trojicom pripadnika Armije BIH u momentu kada su bili zarobljeni, ostali zarobljenici nisu lično poznavali optuženog, ali i ovaj svjedok u svom iskazu ne navodi da je u oštećenog S.D. lišio života optuženi T.H. zv. „R.“, jer nije vidio ko je od trojice pripadnika Armije BIH, rafalnom paljbom pucao u S.D., jer se taj momenat desio kada je bio okrenut leđima u odnosu na mjesto na kojem se desilo lišenje života S.D..

Međutim iskazi ovih svjedoka su različiti, u opisu osobe za koju tvrde da je izdvojila iz grupe S.D., jer iz njihovih iskaza proizilazi različit opis da je bucmast crnjomanjast čovjek, da je plav mlad, oko ... godina, da je imao neku traku na glavi, da su bilo trojica pripadnika Armije Republike Bosne i Hercegovine ali su podudarni i sud ih prihvata kao vjerodostojne, da svi navedeni svjedoci iskazuju, da je jedan pripadnik Armije BIH gurnuo oštećenog, to su neki vidjeli, a neki od svjedoka samo čuli da S.D. gurnut, kao što su čuli i verbalni duel između oštećenog i tog pripadnika Armije BIH, saglasni su u iskazima da nisu vidjeli ko je od trojice pripadnika Armije BIH iz automatske puške ispalio rafal u predio grudi i tako ubio S.D. da je to učinio optuženi saznali su u zatvoru u Tuzli od takođe zarobljenog Đ.M.1.

Vjerodostojni su im iskazi i u dijelu da su se nakon zarobljavanja od strane pripadnika Armije Republike Bosne i Hercegovine svi zajedno sa zarobljenom V.S., odvedeni u prostorije J. kafane. Saglasni su iskazi svjedoka u odnosu na činjenicu da nisu vidjeli optuženog T.H. zv. „R.“ na mjestu stradanja S.D., osim iskaza svjedoka S.N. koji je poznao optuženog i da je među trojicom vojnika Armije prepoznao optuženog i vojnika pod nadimkom „T.“, ali i ovaj svjedok nije mogao posvjedočiti da je oštećenog ubio optuženi, jer se ubistvo desilo njemu iza leđa, u čemu je negov iskaz saglasan sa iskazima ostalih svjedoka da nisu vidjeli ko je ubio oštećenog S.D.. Svjedok J.M. iskazao je da optuženi T.H. zv. „R.“ nije bio u J. kafani i da ga je vidi udaljenog 200 -300 metara kako ide prema Seljublju, da nije imao traku na glavi niti obilježja na kapi. Oprečni su im i iskazi u dijelu navoda da li su bili naoružani ili su bili bez oružja ali iz iskaza svjedoka S.N. koji je zajedno sa njima zarobljen proizilazi da su odložili oružje, koje su imali i nakon toga se predali. Saglasni su im iskazi da su zarobljeni J.J., Đ.V., Đ.M.1, S.N., O.M., R.B., T.R., V.S., a da je sa njima zajedno

zarobljen i S.D. koji je prema iskazima koje su dali u toku postupka ubijen od strane jednog pripadnika Armije Republike Bosne i Hercegovine.

Međutim iz iskaza ostalih saslušanih svjedoka proizilazi, a posebno iz iskaza saslušanog svjedoka Z.M.1 koji je bio direktni učesnik akcije na Banj brdu na dan 21.4.1993. godine koji je na uvjerljiv način iznio i u direktnom i unakrsnom ispitu detalje zarobljavanja pripadnika Vojske Republike Srpske, pripadnika II Majevičke brigade, da je direktno učestvovao u zarobljavanju, nakon što su utvrdili da se ispod stepeništa komande II Majevičke brigade nalaze živi pripadnici Vojske Republike Srpske, koji su pružali otpor i u razmjeni vatre nakon što su potrošili svo streljivo, su se predali i da je tom prilikom jedan od pripadnika Vojske Republike Srpske, u razmjeni vatre za koju on tvrdi da su je razmjenjivali pripadnici Armije Republike Bosne i Hercegovine i pripadnici Vojske Republike Srpske koji su se nalazili ispod stepenica, zatekao i vidio mrtvo tijelo jednog od pripadnika Vojske Republike Srpske kao i mrtvo tijelo jednog pripadnika Armije Republike Bosne i Hercegovine. Sa sigurnošću je iznio navod, a sud nema razloga da u izjavu ovog svjedoka sumnja, jer je do u detalje tačno opisao način zarobljavanja, na lokalitetu Banj brdo pripadnika vojske Republike Srpske, izjasnio se decidno da se radilo od 10 zarobljenika i to 9 muškaraca i jedne žene. Ustvrdio je kao što su to i ostali svjedoci izjavili da su isti odmah nakon zarobljavanja i nakon što su ispucali svo streljivo koje su imali se i predali, odmah nakon predaje odvedeni, u J. kafanu, znači sklonjeni sa mjesta akcije. Zna da je mrtvo tijelo jednog od pripadnika Vojske Republike Srpske kao i mrtvo tijelo jednog pripadnika Armije Republike Bosne i Hercegovine, ostalo pored komande II Majevičke brigade, a da se on sa ostalim pripadnicima Kalesijske brigade koja je učestvovala u akciji na Banj brdu udaljio sa lica mjesta i nastavio sa daljim aktivnostima akcije. Poznato mu je da je iz Kalesijske brigade došao jedan određen broj vojnika da preuzme tenk, a o tome je iznio detalje na uvjerljiv način, jer je tenk koji je bio predmet preuzimanja MTS, i u akciji na Banj brdu praktično napušten od Vojske Republike Srpske, bio ratni plijen i poznato mu je da je pored tog tenka ranjen P.E. kojeg su negdje oko 10 sati sa tog lokaliteta izvukli, jer je krenula kontraofanziva pripadnika Vojske Republike Srpske.

Svjedok je dalje u iskaz naveo da III Tuzlanske brigada nije učestvovala u akciji na Banj brdu na dan 21.4.1993. godine, a da su negdje oko 10 sati ili kasnije došla dva pripadnika III Tuzlanske brigade, ali isključivo radi preuzimanja tenka. Nije mu poznato i nije vidio optuženog T.H. zv. "R." da je tog dana učestvovao u bilo kakvim akcijama na Banj brdu, u vremenu od 6 sati ujutro do 6,30 sati, on je bio pripadnik III Tuzlanske brigade koja u akciji nije uopšte ni učestvovala.

Sud je punu vjeru poklonio iskazu ovog svjedoka koji je ostao kod tvrdnje da je u akciji u razmjeni vatre između pripadnika Vojske Republike Srpske i pripadnika Armije Republike Bosne i Hercegovine smrtno stradao jedan pripadnik Vojske RS i jedan pripadnik Armije BIH, ostali su da leže pored stepenica, gdje su zarobili ostalih 10 pripadnika Vojske Republike Srpske. Ostalo mu je u sjećanju da je to bio pokrupan debeo čovjek, a što se slaže sa iskazima ostalih saslušanih svjedoka i da je to zarobljavanje izvršeno isključivo od pripadnika Armije Republike Bosne i Hercegovine, sa područja Tojšića i Seljublja. U osnovnim elementima iskaz ovog svjedoka je podudaran sa iskazima saslušanih svjedoka P.E., Đ.S. i G.F., koji su se decidno izjasnili u pogledu učestvovanja u akciji i u zarobljavanju pripadnika Vojske Republike Srpske, optuženog T.H. zv. "R.", obzirom na vrijeme kada je T.H. zv. "R." kao pripadnik III Tuzlanske brigade došao na lokalitet Banj brda u odnosu na početak akcije za koju su i saslušani svjedoci zarobljenici pripadnici Vojske Republike Srpske iskazali da se radilo o ranim jutranjim satima da je akcija trajala kratko da se završila

praktično u 7,30 sati, a da se T.H. zv. "R." zajedno sa I.N. radi preuzimanja tenka kao MTS na lokalitetu Banj brda kao pripadnik III Tuzlanske brigade za koju je sud stekao uvjerenje da uopšte nije učestvovala u akciji je došao oko 10 sati tačnije možda čak i oko 10,30 sati. To se podudara i sa iskazima saslušanih svjedoka koji su ustvrdili da tenk nije osposobljen niti je preuzet, jer je u to vrijeme kad su pripadnici III Tuzlanske brigade odnosno optuženi konkretno i I.N. došli uslijedila kontraofanziva pripadnika Vojske Republike Srpske.

Prema tome ni jedan izvedeni dokaz koji je na glavnom pretresu proveo tužilac osim činjenice koja je notorna i poznata da je akcija bila 21.4.1993. godine i da su zarobljeni tačno pobrojani u izreci presude pripadnici Vojske Republike Srpske, nije uspjela dokazati da je upravo optuženi T.H. zv. "R.", a to ni svjedoci optužbe nisu mogli decidno reći je sam čin ubistva nisu vidjeli, a niti ko je ubio oštećenog S.D., jer se radi o posrednim saznanjima kako to i tužilac iskazuje u završnom izlaganju, i da su saznanja da je ubijen S.D. od strane pripadnika Armije Republike Bosne i Hercegovine imali od Đ.M.1 i to u Tuzli kada su se već nalazili u zatvoru. U toku postupka koje je tužilaštvo provodilo Đ.M.1 nije saslušan, a niti je na glavnom pretresu dao svoj iskaz iako je pozivan, a i tužilaštvo je odustalo od njegovog saslušanja na glavnom pretresu, tako da sud nije mogao pokloniti vjeru ni saslušanom svjedoku S.N., da je u grupi vojnika koja je vodila, zarobljenike prepoznao optuženog T.H. zv. "R.", jedini svjedok koji je lično poznao optuženog, jer su zajedno radili u preduzeću ,,..., u T., međutim njegov iskaz sud nije prihvatio kao vjerodostojan, jer ostali svjedoci su se izjasnili da optuženog T.H. zv. "R." nisu uopšte poznavali ni prije rata, ni u toku rata, ni poslije rata, a niti su na bilo koji način iskazali da je optuženi T.H. zv. "R." sprovodio zarobljenike. Tužilaštvo je dokazalo, a odbrana nije osporila tu činjenicu da su zarobljenici sprovedeni u Okružni vojni zatvor, a svjedok R.B. je u toku svog svjedočenja na glavnom pretresu prepoznao optuženog kao počinioca ubistva S.D., sud nije mogao pokloniti vjeru ovom iskazu jer je kontradiktoran svim ostalim provedenim dokazima pa i izjavom ovog svjedoka da nije vidi ko je od trojice pripadnika Armije iz atomatske puške rafalno pucao u oštećenog S.D.. Činjenica da je T.H. zv. "R." bio na lokalitetu Banj brda u pratnji načelnika štaba čiji je bio ... i pratilac M.M.2, da je zajedno sa I.N. pokušao osposobiti tenk u čemu nije uspio, zbog već započete protuofanzive Vojske Republike Srpske koja je započela oko 10 odnosno 11 sati, baš u vrijeme kada je na taj lokalitet pristigao optuženi T.H. zv. "R."

Svjedoci optužbe posredno saznanje da je S.D. ubio optuženi T.H. zv. "R.", su saznali u Okružnom zatvoru od Đ.M.1. Tužilaštvo u toku postupka nije utvrđivalo niti dokazivalo status ratnih zarobljenika pripadnika II Majevičke brigade, zatim nije predočen zapisnik o spoljašnjem pregledu leša, nije izvršena obdukcija leša niti je tužilaštvo pružilo dokaze da je optuženi T.H. zv. "R.", lišio života S.D., ni svjedoci optužbe nisu kao pripadnika Armije BiH koji je lišio života S.D., nakon zarobljavanja naveli da je to optuženi, jer nisu vidjeli ko je pucao od trojice pripadnika Armije BiH u S.D..

Iskaze svjedoka M.Š. i A.Dž. zv. „B.“ koji su direktno učestvovali u akciji, sud prihvata kao vjerodostojne u akciji nije učestvovao O.E. zv. "T.1", njemu i nije nadimak „T.2“, tako da navodi optužnice nisu potvrđeni pravno relevantnim dokazima da je optuženi osoba koja je pucala u nastralog vojnika Republike Srpske S.D., a dokazano je da je do smrtnog ishoda za ovog vojnika Republike Srpske, došlo na način da je ubijen od strane pripadnika Armije Republike Bosne i Hercegovine, ali tužilaštvo nije van razumne sumnje dokazalo da je to učinio optuženi T.H. zv. "R.". Osim toga optuženi T.H. zv. "R." prema izjavama saslušanih svjedoka koji su bili zarobljeni, a koji su vršili prepoznavanje optuženog, isto prepoznavanje je vršeno sa fotografija i to jedne fotografije iz CIPS-a T.H. zv. "R." iz 2009. godine, a prepoznavanje koje se može okarakterisati kao nezakonito i da je suprotno

članu 99. ZKP FBiH odnosno članu 85. stav 3. Zakona o krivičnom postupku FBiH kojim je propisano da se prepoznavanje vrši na način da osoba opiše osobu u prisustvu ovlaštenih osoba, njegove karakteristike ili znakove po kojima se razlikuje pa će se poslije toga pokazati radi prepoznavanja i to zajedno sa drugim nepoznatim osobama, a tek nakon izvršenog opisa će mu se predočiti više fotografija na osnovu kojih bi bilo izvršeno prepoznavanje, a što nije učinjeno u konkretnom slučaju, jer su svim oštećenim – zarobljenim pripadnicima Vojske RS u SJB Bijeljina i u MUP Tuzla pokazana fotografija samo optuženog, a i samo prepoznavanje nije vršeno po zakonskoj proceduri, jer je vršeno na osnovu službenih zabilješki. Sem toga indicija na osnovu koje tužilaštvo zaključuje da je upravo optuženi T.H. zv. "R." počinitelj navedenog djela, potekla je od jednog od zarobljenih pripadnika Vojske RS Đ.M.1, za kojeg tužilaštvo nije pribavilo niti iskaz niti ga je saslušalo, tako da se na indicijama ne može izvoditi zaključak nego na relevantnim dokazima da je optuženi osoba koja je lišila života S.D., ali ti navodi nisu potvrđeni pravno relevantnim dokazima, jer prepoznavanje optuženog nije izvršeno po zakonitoj proceduri, odnosno vršeno prepoznavanje van zakonite procedure.

Kako u toku postupka nije dokazano da je optuženi T.H. zv. "R.", dana 21.4.1993. godine, kao pripadnik III Tuzlanske brigade učestvovao u akciji na lokalitetu Banj brdo, te da nije učestvovao u zarobljavanju pripadnika Vojske Republike Srpske, pa imajući sve to u vidu, ovaj sud je našao, da van razumne sumnje nije dokazano da je optuženi T.H. zv. "R." osoba koja je učinila krivično djelo, ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. stav 1. tačka a) a u vezi sa članom 180. stav 1. KZ FBiH, koje mu je potvrđenom optužnicom stavljeno na teret, jer to provedenim dokazima nije dokazano, pa je sud primjenjujući načelo in dubio pro reo, usljed nedostatka dokaza u sumnji u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježje krivičnog djela ili o kojima ovisi odredba primjene neke odredbe krivičnog zakonodavstva, sud u tom slučaju rješava presudom na način koji je povoljniji za optuženog, a u smislu člana 3. ZKP FBiH, pa je imajući u vidu navedene propise na osnovu člana 299. tačka c) ZKP FBiH optuženog oslobodio od optužbe.

Na osnovu člana 203. stav 1. Zakona o krivičnom postupku FBiH, troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

**Zapisničar,**

**Suada Zulić,s.r.**

**Predsjednik vijeća,**

**Paša Softić,s.r.**

**POUKA:** Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 15 dana, od dana prijema prepisa presude Vrhovnom sudu FBiH, putem ovog suda. Žalba se podnosi u dovoljnom broju primjerka.